

Protokolltilførsel sak 79/24:

Det vises til sak 79/24. Legeforeningens sentralstyre har sendt brev til psykologforeningens sentralstyre. Slik jeg oppfatter det er brevet en reaksjon på at psykologforeningen, etter deres oppfatning, først, over tid har kommunisert enighet med legeforeningen om å fraråde prosjektet om begrenset forskrivningsrett i Østfold, for så å snu i sitt syn og støtte saken. Videre at måten psykologforeningen har kommunisert dette på utfordrer samarbeidet. Hvordan saken skal svares ut ble diskutert i sentralstyremøte i dag.

Jeg foreslo et alternativt vedtaksforslag: *Sentralstyret tar saken til orientering. Brevet fra legeforeningens sentralstyre svares ut kort. Svaret må inneholde en beklagelse for at vår kommunikasjon har fremstått uklar, samt en bekreftelse på at vi ikke har vedtatt politikk på forskrivningsrett til psykologer.*

Begrunnelse for at jeg foreslo dette og ikke stemte på vedtaket som ble vedtatt:

Slik jeg oppfatter det har en i denne saken forsøkt å enes med legeforeningen om et standpunkt man har vært enige om, i hovedsak at det innenfor psykisk helsevern og rus er psykologer og leger som har diagnoseansvar og selvstendig behandler ansvar og at vi mener det bør være slik. Videre forstår jeg det slik at en også har kunne enes om at kvaliteten på saken i Østfold ikke var god nok. At en har forsøkt å finne en felles forståelse er positivt. Det ser også ut som det har vært et åpent spørsmål, som også samsvarer med diskusjon i sentralstyre slik jeg husker den, at psykologforeningen har ment at dersom fagligheten *ble* ivaretatt i et slikt prosjekt *kunne* det være at psykologer ville kunne tilegne seg nødvendig kompetanse til begrenset forskrivning, men at dette ikke var avklart. Det kan forstås at det var en oppfatning at dette var en viktig mulighet for psykologforeningen, som en var redd for å miste og at det gjorde at president Skard tok avgjørelsen å støtte saken da lokal tillitsvalgt bad om en klargjøring av psykologforeningens posisjon i saken, i etterkant av lederkonferansen, med bakgrunn i at det for Helse Sør Øst var uklart om psykologforeningen støttet den. Jeg mener likevel at dette var feil avgjørelse all den tid organisasjonen ikke har tatt stilling til om det er til beste for psykologforeningen, og da det som har vært kommunisert fra psykologforeningen helt fram til 8.11. har vært en avventende holdning og at vi har vært skeptiske til de faglige rammene.

Følgende er det min oppfatning at president Skard på vegne av psykologforeningen *har* endret standpunkt i saken. Det som har vært kommunisert til sentralstyret, er at det anbefales at vi forholder oss avventende til saken. Det er mitt inntrykk at det var støtte for dette, altså forholde seg avventende, men sentralstyret har ikke gjort vedtak i saken. Vi har ikke vedtatt politikk på forskrivningsrett til psykologer. Senest i utkast til felles brev med legeforeningen som ble ført i pennen av psykologforeningen, i etterkant av møte med den 23. oktober står det at «vi» er skeptisk til prosjektet med

de rammene som var foreslått. Derfor var det også en overraskelse for meg da jeg fikk vite at president Skard på vegne av psykologforeningen 8.11. formidlet til legeforeningen, samt sendte mail til Helse Sør-Øst om, at han støtter at pilotprosjektet kan gjennomføres, gitt tilstrekkelige faglige ramme osv. Jeg mener at et kort brev med en beklagelse til legeforeningen for at psykologforeningens kommunikasjon i denne saken har vært uklar, vil være riktig og nødvendig for å ivareta vårt samarbeid med dem.

Jeg mener saken slik den forløp seg siste tiden før psykologforeningen (etter min oppfatning) endret standpunkt, er uheldig. Da vi i sentralstyret 5.11. ble orientert om saken ønsket president Skard at diskusjonen på lederkonferansen skulle være på prinsipp, altså hva man mener om forskrivningsrett for psykologer generelt og ikke spesifikt pilotprosjektet i Østfold. Dette ønsket ble gjentatt på lederkonferansen 6.11. Verken sentralstyret eller lederkonferansen fikk altså noen antydning om at det var pilotprosjektet i Østfold som skulle diskuteres. Saken ble diskutert bredt på lederkonferansen, men ikke systematisk referatført. Noen gikk på talerstolen og ga sine innspill om saken. Fra talerstolen kom ulike argumenter, noen var for andre imot. Mange mente man måtte ha en grundig prosess på saken før en evt. kunne ta videre stilling. 8.11. sender president Skard mailen til Helse Sør-Øst, der prosjektet i Østfold støttes og ringer presidenten i legeforeningen og orienterer om at psykologforeningen har hatt forskrivningsrett for psykologer oppe på lederkonferansen og at psykologforeningen vil støtte prosjektet. Jeg er redd en del av deltagerne på lederkonferansen vil føle seg ført bak lyset av dette, da det kan fremstå som at man brukte diskusjonen som grunnlag for å støtte saken i Østfold. Jeg mener derfor at å svare legeforeningen kort, samt oppklare at vi ikke har politikk på forskrivningsrett til psykologer ville være det riktige å gjøre, også ovenfor organisasjonen og særlig lederkonferansen. Dersom det er et ønske å etablere politikk på forskrivningsrett til psykologer bør det skje etter en grundig diskusjon i organisasjonen.

Jeg mener også en skal være forsiktig med å si at KTV Akademikerne Helse Sør Øst er negative til psykologers kompetanse, samt ikke ivaretar psykologforeningens politikk i sine uttalelser. Så lenge vi ikke har politikk på en sak må tillitsvalgte gjøre konkrete vurderinger i saker. Innspillene KTV'ene har gitt ville for mange vært helt naturlige argumenter i en diskusjon om forskrivningsrett til psykologer. Vi har ikke utredet om vi mener psykologer ville ha kompetanse til begrenset forskrivning.